

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng Thứ Sáu ngày 28/01/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 778

“BẠN CHÂN THẬT NIỆM PHẬT THÌ A DI ĐÀ SOI CHIẾU BẠN”

Chúng ta niệm Phật mà Phật không soi chiếu chúng ta vì tâm của ta không tương ứng được với tâm của Phật, cái niệm của ta không tương ứng với cái niệm của Phật. Chúng ta cứ nghĩ mình niệm Phật là đúng rồi, nhưng chúng ta niệm Phật với tâm gì? Chúng ta niệm Phật với tâm tự tư ích kỷ, niệm Phật với tâm sợ được sợ mất thì cho dù niệm Phật cả đời cũng chỉ gieo duyên được với Phật chứ không tương ứng được với Phật.

Hòa Thượng nói: “**Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng**”. Chúng ta cầu không có ứng vì sự mong cầu của chúng ta là giả, không phải là thật. Chúng ta niệm Phật là giả bởi vì niệm Phật thì ít nhưng niệm danh niệm lợi thì nhiều. Chỗ này rất vi tế nên chúng ta không dễ nhận ra. Chúng ta làm gì cũng khởi tâm động niệm thì sai rồi. Chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng không khởi tâm động niệm, mọi sự mọi việc trước mặt đều tinh tường thì mới đúng.

Thí dụ trong vườn rau của tôi, tôi trồng hơn 100 cây bèo công anh. Góc cây nào có đất thế nào, có đá hay không, tôi đều biết hết. Tôi không nhớ trong đầu nhưng khi nhìn thấy từng cái cây thì tôi liền nhớ, không nhìn thấy nó thì thôi. Nếu chúng ta chỉ nhớ niệm Phật mà quên hết mọi việc, việc làm hôm nay cũng quên, việc năm nay cũng quên, việc năm tới cũng quên, vậy thì tâm của chúng ta loạn động. Chúng ta phải tinh tường mọi thứ, nhưng không phân biệt, không chấp trước. Như vậy mới đúng!

Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát độ chúng sanh không hề xả bỏ bất cứ một người nào. Ngày nay chúng ta mong muốn Phật Bồ Tát đến độ chúng ta nhưng Phật Bồ Tát không đến vì các Ngài nhìn thấy rõ tâm của chúng ta là giả**”. Chúng ta miệng thì cầu vãng sanh nhưng khi Phật Bồ Tát đến thì chúng ta từ chối ngay, chưa muốn đi. Vậy thì rõ ràng là giả chứ không phải là thật. Hòa Thượng nói: “**A Di Đà Phật không đi một chuyến oan uổng. Ngài thấy rõ tâm chúng ta là giả nên Ngài không đến**”. Phật Bồ Tát tinh tường, không ngộ nhận. Hòa Thượng nói: “**Ngày nay chúng ta cầu nhưng Phật không đến vì tâm chúng ta là giả. Nếu chúng ta chân thật thì cảm ứng thật sự, “Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng**”.

Hòa Thượng nói: “**Tôi rất tự tại vì cả đời của tôi là tâm nghĩ sự thành. Tất cả mọi việc tôi nghĩ đều vì giúp ích cho chúng sinh. Tôi không nghĩ bất cứ việc gì cho bản thân**”. Chúng ta tâm nghĩ mà sự không thành bởi vì chúng ta đầy những tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, làm ra chỉ để thỏa mãn năm dục sáu trần thì làm sao mà cảm ứng được. Chúng ta phải phản tỉnh vì sao mình tâm nghĩ mà sự không thành. Cái nghĩ của chúng ta không tương ứng với Phật Bồ Tát nên Phật Bồ Tát không thể giúp chúng ta.

Người xưa nói: **“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”**. Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt cho người. Nếu chúng ta chưa chân thật vì chúng sanh mà Phật Bồ Tát thành tựu chúng ta thì chúng ta sẽ thỏa mãn danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần. Vậy thì Phật Bồ Tát không còn từ bi nữa vì đã hại chết chúng ta rồi.

Có người tu hành một thời gian thì được tặng đạo tràng. Họ nghĩ là Phật Bồ Tát tặng nên họ nhận. Sau đó lại có người tặng họ đạo tràng lớn hơn, họ lại nhận và nghĩ đó là Phật Bồ Tát tặng. Vậy thì sai rồi!

Có người nói với tôi: *“Đạo tràng chúng con bấy lâu nay niệm Phật, tự nhiên có một người nhập lên tự xưng là Đức Ông. Bây giờ Đức Ông dẫn mọi người đi làm từ thiện, mọi người không còn thích niệm Phật nữa”*. Tôi nói: *“Mấy người bị yêu ma quỷ quái đến dẫn dụ, xỏ mũi dắt đi. Họ mới xưng là Đức Ông, chứ nếu họ tự xưng là Phật A Di Đà thì còn nguy hiểm nữa!”*. Chỉ những người tâm bao chao, dao động mới bị dẫn dụ như vậy.

Người ta nói với tôi, chỗ này sắp tài trợ một khoản lớn, chỗ kia sắp tài trợ một khoản lớn. Tôi yêu cầu họ không đề cập đến việc này nữa. Người ta nói là việc của người ta, chúng ta nghe hay không, tiếp nhận hay không là việc của chúng ta. Nếu họ tiếp tục nói như vậy thì tôi sẽ chặn số, không nói chuyện.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát rất tường tận, làm gì có chuyện cầu mà không đến! Phật Bồ Tát không đến vì sở cầu của chúng ta không thật. Sự mong cầu của chúng ta là để thỏa mãn cái ta, cái của ta cho nên chỉ có ma đến”**. Có người tụng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” để tương lai dạy “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, đây là tâm mong cầu.

Khi xưa có câu truyện về Thầy pháp hương đăng thật thà, chất phác. Mọi người nói đùa với Thầy ấy: *“Mùa nắng rồi, mọi người đem Kinh sách ra phơi cho khỏi ẩm mốc. Thầy phải đem đèn sáp ra mà phơi nắng!”*. Thầy ấy liền mang sáp ra phơi nắng khiến cho sáp tan hết, đến tối chùa không còn một cây nào đèn sáp nào để đốt. Mọi người không có đèn sáp để đốt nên mách Thầy trụ trì. Thầy trụ trì nói với Thầy hương đăng: *“Thôi ông đừng làm hương đăng nữa! Ông về ngôi chùa nhỏ ở đó mà chân thật niệm Phật”*. Thầy ấy y giáo phụng hành, niệm Phật một thời gian thì từ không biết chữ lại thành biết chữ, từ không biết làm thơ lại biết làm thơ, rồi lại biết giảng Kinh thuyết Pháp. Tâm thanh tịnh của Thầy ấy được khai mở. Trong đức năng của chúng ta đầy đủ tất cả không thiếu thứ gì. Tâm thanh tịnh lưu xuất ra tất cả. Nếu chúng ta khởi niệm thì ta có sự mong cầu, có mong cầu thì có vọng tưởng, vậy thì ma đến.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta cầu nhưng Phật Bồ Tát không đến vì chúng ta “khẩu thị tâm phi”, miệng nói vậy nhưng tâm không như vậy, miệng thì cầu vãng sanh nhưng tâm chưa muốn. Bạn nói bạn muốn vãng sanh rồi nhưng lời nói này là giả. Phật Bồ Tát đến tiếp dẫn bạn vãng sanh nhưng bạn chưa đồng ý, chưa thể đi. Vậy thì đó không phải là thật. Nếu bạn phát tâm chân thật thì Phật Bồ Tát liền đến. Chúng ta khởi tâm động niệm Phật đều biết tường tận”**.

Trong chuyên đề đầu tiên, chúng ta đã học: Một ý niệm khởi lên thì châu biến pháp giới. Một niệm ác khởi lên cũng châu biến pháp giới. Một niệm thiện khởi lên cũng châu biến pháp giới. Một niệm cầu vãng sanh khởi lên cũng châu biến Pháp giới. Phật Bồ Tát nhất định biết hết mọi ý niệm của chúng ta. Chúng ta chính mình cho rằng mình rất thành tâm thành ý nhưng Phật Bồ Tát nhận ra chúng ta là giả nên các Ngài không đến. Hòa Thượng nói: **“Thật ra chính bạn còn không hề nhận ra, bạn cho rằng chính mình rất thành tâm thành ý nhưng Phật Bồ Tát vẫn nhận ra bạn là giả cho nên các Ngài không đến”**.

Bà cụ ở Nha Trang rất thành tâm thành ý niệm Phật, cả đời thành tâm thành ý làm việc thiện. Bà đã phát tâm dâng dùm rất nhiều tiền mua hạt về xâu thành chuỗi hạt niệm Phật để tặng mọi người. Khi bà đến thăm tôi, thấy tôi đang xỏ chuỗi nên bà làm theo. Cả đời bà thành tâm thành ý niệm Phật, làm việc thiện, cứ nghĩ mình là thật rồi nhưng cuối cùng lại không thật vì trong lòng bà vẫn còn dính mắc, vẫn không thừa nhận hai đứa con của mình. Trước lúc lâm chung, bà được tâm sự, bà nhận ra, bà xả bỏ, không chấp trước nữa thì bà mới tự tại đi. Bà ra đi trong tiếng niệm Phật, thoải mái rất đẹp, toàn thân mềm mại, sắc mặt hồng hào còn đẹp hơn lúc bình thường.

Phật nói: **“Phật Bồ Tát vô địch nhân”**. “Địch” là kẻ thù, người đối đầu. Phật không có người đối đầu, không thương người này, ghét người kia. Phật Bồ Tát bình đẳng đối đãi với tất cả chúng sinh. Nếu chúng ta thương người này, đối đãi với họ tốt hơn thì đó là tâm phân biệt. Vậy thì sai rồi!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta mong muốn cảm ứng tương thông với Phật Bồ Tát. Ngày nay chúng ta muốn cảm mà Phật Bồ Tát không ứng, nguyên nhân là do chúng ta niệm Phật nhưng tâm niệm không thật. Tâm niệm Phật mà vẫn niệm đến danh lợi, thị phi nhân ngã thì câu niệm Phật đó không thật”**.

Hòa Thượng Hải Hiền là thật niệm, lão thật niệm Phật, không niệm tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn cho nên Phật đến. Chúng ta cho rằng mình niệm Phật chưa thật, niệm chưa tương ứng nữa mà không niệm nữa thì chúng ta sai. Niệm Phật chưa tương ứng thì chúng ta vẫn niệm tiếp, niệm đến lúc nào tương ứng thì Phật sẽ đến. Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật suốt 92 năm mới tương ứng được với Phật. Chúng ta mới niệm được vài năm, mà lại là vài năm niệm Phật không chuyên thì không thể tương ứng được với Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng tâm chân thành để cảm ứng, khi tâm chân thành thì cảm ứng liền tương thông. Cho nên nhà Phật có câu: “Phật thị môn trung, bất xả nhất nhân”. Một người mà phát ra đạo ý chân thật thì Phật không thể không đến”**. Chúng ta ngày nay làm gì cũng có chướng ngại, chúng ta phải biết chướng ngại từ nơi chính mình. Chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng rồi tự nhiên thói tâm mà không hề biết chướng ngại từ nơi chính mình. Chúng ta tự cho rằng mình quá tha thiết, quá thành khẩn, niệm Phật quá nhập tâm rồi.

Các Quý Thầy và tôi quen bà cụ ở Nha Trang đã hơn 10 năm nhưng không ai biết bà còn có hai người con nữa. Lúc bà bị bệnh nặng thì hai người con đó mới xuất hiện khiến mọi người rất ngạc nhiên. Chính bản

thân bà cũng tưởng mình rất chân thật, chân thành rồi. May mắn là đến lúc sắp lâm chung, bà được khai thị, bà hiểu ra liền xả bỏ chấp trước, nếu không thì bà không có con đường vãng sanh, không có con đường giải thoát.

Hòa Thượng nói: ***“Bạn chân thật muốn thoát sinh tử, ra khỏi ba cõi, tu thành Phật đạo thì nhất định Phật sẽ giúp bạn. Nếu Phật không giúp bạn thì Phật sẽ có lỗi. Phật không hề bỏ rơi bất cứ một người nào. Bất cứ một người nào thành tâm thành ý thì Phật đều có phương pháp để dìu dắt họ. Có bao nhiêu người, bao nhiêu căn tánh thì Phật cũng sẽ có bấy nhiêu phương pháp để dìu dắt chúng ta. Phật cũng có vô lượng vô biên diệu pháp để tiếp ứng với vô lượng vô biên căn tánh của chúng sanh. Mục đích nói pháp của Phật Bồ Tát là giáo hóa chúng sanh khai ngộ, giúp chúng sanh thành tựu. Phật Bồ Tát nói pháp, dạy học tuyệt đối không phải là mong muốn chúng sanh nghe nhiều, không phải là khi có nhiều chúng sanh nghe thì hoan hỷ, khi người nghe pháp ít thì lại không có tinh thần để nói pháp. Đó là tâm không tịnh, tâm không bình đẳng. Bản nguyện Phật độ chúng sanh là muốn tất cả chúng ta đều thành Phật bởi vì tất cả chúng sanh tự tánh đều là Phật. Phật không dạy chúng ta để chúng ta chỉ là đệ tử, chỉ là học trò của Phật”***.

Ngày trước, tôi dạy một lớp gia giáo có 70 người. Tôi nói với họ rằng nếu có thể truyền năng lượng cho 70 người mà giúp mọi người hanh thông thì tôi tình nguyện hi sinh để truyền hết năng lượng cho mọi người vì 70 người sẽ cống hiến được rất nhiều. Nhưng tôi không làm được như vậy. Tất cả chúng ta mỗi người đều phải tự nỗ lực cố gắng.

Hòa Thượng nói: ***“Rất tiếc là Phật Bồ Tát không thể làm cho bạn lập tức thành Phật”***. Tâm của Phật mong muốn tất cả chúng sanh thành tựu, muốn tất cả chúng sanh đều giải thoát, không ai phải khổ đau. Các Ngài trải qua vô lượng kiếp ***“dĩ thân diễn giáo, dĩ thân tác giáo”***, đều là chính mình làm gương. Các Ngài không nói suông, không huyền hoặc. Thích Ca Mâu Ni Phật không phải là nhân vật truyền thuyết. Khoa học đã chứng minh Thích Ca Mâu Ni Phật là một nhân vật lịch sử có thật. Ngài từng là một Thái tử có vợ đẹp con xinh. Ngài rời bỏ cung vàng điện ngọc, rời bỏ tất cả, chọn đời sống khổ hạnh, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm, ba y một bát, chỉ có một bình bát và ba tấm áo choàng. Trời lạnh thì Ngài mặc cả ba tấm áo choàng, trời nóng thì Ngài chỉ mặc một chiếc. Áo choàng của Ngài được bên lại từ những chiếc áo mà người ta đã bỏ đi.

Câu nói của Hòa Thượng làm tôi hết sức cảm động: ***“Phật A Di Đà ở thế giới Tây Phương Cực Lạc sẵn sàng nhường ngôi Pháp Vương cho chúng ta, chúng ta đều có phần”***. Không phải Phật là giáo chủ của Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì mãi là giáo chủ. Chúng ta chính mình phải tự nỗ lực, cũng giống như chúng ta muốn làm Cô giáo thì phải nỗ lực học tập để trở thành Cô giáo, chúng ta muốn thành Phật cũng phải trải qua học tập tu luyện, xa lìa tất cả tập khí phiền não, làm chủ, không chế được dục vọng của mình thì mình thành Phật.

Trước đây, khi còn nhỏ, tôi đi chùa theo bà nội và niệm Phật theo bà. Lúc đó tôi mù mờ nghĩ rằng ngôi nhắm mắt lim dim niệm Phật là tu. Khi ngôi nhắm mắt niệm Phật, thì thoảng tôi mở hé mắt nhìn xung quanh thì

thấy có người đang ngủ gục. Bây giờ tôi mới hiểu: **Tu hành là phải bỏ đi tự tư tự lợi, bỏ đi danh vọng lợi dưỡng, bỏ đi ý niệm hưởng thụ năm dục sáu trần, bỏ đi ý niệm tham sân si. Chính mình làm chủ được 100% thì mình là Phật, làm chủ thấp hơn thì là Bồ Tát, thấp hơn nữa thì là Thanh Văn, Duyên Giác. Chúng ta hoàn toàn bị tập khí làm chủ cho nên chúng ta là chúng sanh phàm phu.**

Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn có thể chân thật có thể buông bỏ thân tâm thế giới, niệm niệm muốn cầu sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc, đối với thế giới Ta Bà này không có một chút ý niệm lưu luyến thì bạn có thể tự tại vãng sanh. Nếu vậy thì bạn mới là chân thật niệm Phật, vậy thì Phật A Di Đà lập tức giúp bạn vãng sanh Cực Lạc”**. Phật A Di Đà có năng lực trong một ý niệm vượt qua được mười muôn ức cõi nước. Hòa Thượng khuyên các nhà khoa học nên đến thế giới Tây Phương Cực Lạc học khoa học với Phật A Di Đà.

Nhà Phật nói: **“Phật thị môn trung, bất xả nhất nhân”**. Tất cả được đều bình đẳng cứu giúp, nhưng chúng ta phải chân thật quay đầu, xả bỏ tất cả những ý niệm tham cầu, tham dục ở thế gian. Chúng ta chính mình làm mình khổ, đều là do mình rước lấy chứ không phải phiền não do người khác mang đến.

Có một ông đang trên phố, người ta kêu tên ông ấy mắng chửi nhưng ông ấy vẫn bình thản đi tiếp. Có người nói: **“Ông có nghe thấy người ta đang chửi ông không! Rõ ràng họ đang gọi tên ông đó!”**. Ông ấy nói: **“Vậy há? Chắc là trên phố có nhiều người tên trùng tên!”**. Người ta rất tự tại, còn chúng ta thì vừa mới bị nhắc đến tên liền chấp trước tên đó là của mình nên chính mình bị phiền não.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói: **“Bạn chân thật niệm Phật thì A Di Đà Phật sẽ quan tâm bạn”**. **“Chân thật”** là tự tánh, vậy thì chân thật niệm Phật, chân thật đối với tất cả chúng sanh là như nhau, không hề có sự khác biệt. Nếu chúng ta chỉ chân thật với Phật, chỉ chân thật với đệ tử của mình còn với người ngoại đạo lại không chân thật thì đó không phải là thật. Nếu chân thật từ tự tâm thì đối với tất cả mọi người, mọi sự đều phải chân thật, không có sự khác biệt. Đó mới là chân thật. Muốn được như vậy thì chúng ta phải trải qua thời gian tập làm chứ không dễ dàng. Nhiều người tưởng rằng mình chân thật lắm, cuối cùng chỉ toàn là giả. Nếu chúng ta thật sự chân thật thì không còn sợ được sợ mất, không còn sợ hơn sợ thua, không còn sợ thành sợ bại. Chúng ta cần có thời gian thể hội, khi thể hội rồi thì sẽ dần hiểu ra.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!